

1910-07-24

AFSENDER

Sigurd Swane

MODTAGER

Christine Swane

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Fremgår af brev

Generel kommentar:

Faaborg Museum blev åbnet i
Konservesgaarden på Skt Hans dag
1910

Christine Swanes far døde d. 31.5
Værtsfolkene er muligvis Dr. Helms
med familie.

Afsendersted:

Faaborg

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):

Fremgår af brev og poststempel

Modtagersted:

Kerteminde

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Fremgår af adresse på kuvert

Omtalte personer:

Jens Birkholm

Otto Helms

Marie Larsen

Vilhelmine Larsen

Omtalte steder:

Faaborg Museum, 5600 Faaborg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Lokalhistoriske

Arkiv

Trykt udgave:

nej

DOKUMENTINDHOLD

Kærlige ord til Christine. Sigurd skal på museet i morgen og sørge for at sende billederne af sted. Muligvis skal der laves en reproduktion til kataloget af et af hans billeder.

TRANSSKRIFTION

d. 24 -7 -1910.

Kære store Pige.

Nej jeg havde ikke tænkt at ville øve Gengæld og snyde dig. Jeg havde i det hele taget ikke tænkt så meget ved at lade være med at skrive, jeg havde (så vidt jeg nu kan sætte mig tilbage i den Dags Tilstand) en Følelse som om jeg først måtte være sikker på at jeg ikke havde skrevet et dårligt Brev sidst, blandet med den Følelse at når jeg nu lod en Dag gå over, så vilde du også lettere stryge et Aftenbrev en anden Gang, hvis du ikke havde fået Tid at skrive for en Dag. – Sådan tror jeg det hang sammen, med det var måske egentligt dumt – og dog har jeg fået Belønning gennem dit lille Brev, som røber Ængstelse, tilgiv, den synes mig så sød . Tak for din lille Bemærkning om dit Besøg på Kirkegården, hvad du siger om Græsset og Stranden bagved Graven er smukt og sødt, se det er en lille Del af dig selv som du giver mig. Tak lille – Christine, med det lidt tunge, lidt besværlige Navn, søde lille Ugle, jeg længes efter at se dig igen, høre din Stemme og føle dine Hænder, leve en Tid igen sammen med dig og ikke alene. –

Jeg skal nok imorgen se at få fat i en Mand der kan sende Billederne afsted, Birkholm kan nok give mig Besked om en.

Jeg skal op på Museet imorgen og tegne en Tegning efter mit Billede, Birkholm talte om at der måske skulde en Reproduktion af det (naturligvis mellem mange andre) i Kataloget, de vidste endnu ikke om efter Fotografi eller Tegning, så er det jo bedst at lave en Tegning inden jeg tager herfra. Nu får du ikke mere dennegang, og altså ikke før vi ses, jeg skal med mine Værtsfolk en tur over til en Svoger nogle Mil herfra, jeg har været inviteret med i 14 Dage, det er så elskværdige og rare Mennesker, så det kan være rigtig morsomt – og nu skal vi afsted.

Altså på Gensyn.

Hils din Mor og Marie.

Din Sigurd .

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Berzig på Kirkegården, hvad det siger om
Sværet og Strandens bogens gaven er mistet
og søst, og det er en lille del af dig selv
som du giver mig. Tak Lille - Christine
med det lidt stinge, lidt besværlige navn,
søde lille hyl, jeg længes efter at se
dig igen, høre din stemme og føle dine
kænder, leve en tid igen sammen med
dig og ikke alene. —

Jeg skal nok imorgen se at få fat
i en Mand der kan sende Billederne
afsted, Birkholm kan nok give mig
Brevet om en.

Jeg skal op på Misset imorgen og tegne
en tegning efter mit Billede, Birkholm
talte om at der måske skulde en Re-
produktion af det (naturligvis udlån
mange andre) i Kataloget, de vidste
endnu ikke om efter fotografi eller
tegnings, så er det jo bedst at lave
en tegning inden jeg tager herfra.

Vi får det ikke mere denne gang,
og altså ikke for vi sed, jeg skal

med mine værtsfolk en Tur over til en
svage nogle mil herfra, jeg har været
inverteret med i 14 dage, det er så altså
værdige og rare mennesker, så det kan
være rigtig morsomt og i sin skal vi
afsted.

altså på gensyn.

Helst din Mor og Marie.

Din Sigurd.

d. 24 - 7 - 1910.

Kære store Pige.

Naj jeg havde ikke tænkt at ville
øve fengsel og snyde dig. Jeg havde
i det hele taget ikke tænkt så meget
ved at lade være med at skrive, jeg
havde (så vidt jeg nu kan sætte mig
tilbage i din Dags Tilstand) en Følelse
som om jeg først måtte være sikker
på at jeg ikke havde skrevet et sær-
ligt Brev vidst, belundet med den
Følelse at når jeg nu lod en Dag gå over,
så vilde du også lettere stryge et Aften-
Brev en anden Gang, hvis du ikke havde
fået Tid at skrive for en Dag. — Siden
tror jeg det hang sammen, men det var
måske egentlig dumt — og dog har jeg
fået Belønning gennem dit lille Brev,
som røber Angstelse, tilgiv, den synes
mig så rød.

Tak for din lille Bemærkning om dit

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

